

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

«Ζητούνται»...

Ανοίξτε την έφημερίδα και κοιτάξτε τὰ «Ζητείται».

«Ζητούνται εργάτες, ζητούνται πλασιέ, ζητούνται τεχνίτες»... Πουθενά

«Ζητείται χημικός, ζητείται γεωπόνος, ζητείται καθηγητής». Τὸ πρόβλημα γίνεται κάθε μέρα ὀξύτερο.

«Υπάρχουν γεωπόνοι πὺ εἶναι χωρίς δουλιὰ γιὰ τρία κατὰ συνέχεια χρόνια» — μπαίνει τὸ ζήτημα στὴ Βουλὴ. Στὸ με-

ταξὺ ζητούνται κηπουροί, ζητούνται εργάτες γιὰ τὴ γῆ, ζητούνται ἀ-

χρότες γιατί ἐγκατέλει-
σαν οἱ κάτοχοι τ' ἀγωνα κήματα τους.

Οἱ ἄνεργοι γιατροὶ

πολλαπλασιάζονται κάθε μέρα, ράφουν οἱ έφημε-

ρίδες.

Σε μεταξύ ζητούνται

ψιχοκόμοι καὶ νοσοκόμοι

ἀπὸ τὰ νοσοκομεία, τὰ ἰ-

ατρία, τὶς κλινικὲς, ὅ-

πως τονίζει ὁ Ὑπουργὸς

Ὑγείας.

«Οξύτατο παραμένει τὸ

πρόβλημα ἀπασχόλησης

τῶν χημικῶν, μηχανικῶν,

φυσικῶν...».

Στὸ μεταξύ ζητούνται

καὶ δὲν βρίσκονται ὕδραυ-

λικοί, κτίστες, ἠλεκτρο-

λόγοι, ξυλουργοί.

— Ἄνεργοι φιλόλογοι,

ἀρχαιολόγοι, κοινωνιολό-

γοι. Ἄνεργοι δικηγόροι,

νηπιαγωγοί, ἱστορικοί. Ἄ-

νεργοι ἀκόμη κι' ἀρχιτέ-

κτονες, παρ' ὄλο τὸν οἰ-

κοδομικὸ ὄργασμὸ, ἀνερ-

γοι μικροβιολόγοι...

Ξέρω ἕνα νεὸ πὺ σπού-

δασε γιὰ ἕξι χρόνια ρα-

διομηχανικός. Δουλεύει

τώρα... ταχυδρόμος. Ξέρω

μιὰ νέα πὺ σπούδασε

ἀνογαιολογία. Εἶναι δακτυ-

λογράφος σ' ἕνα τουρι-

στικὸ γραφεῖο. (Τουλάχισ-

στο κάποια σχέση με τὸ

ἐπάγγελμα τῆς ὑπάρχει! !

Θὰ μπορούσε νὰ δούλευε,

ἄς ποῦμε, σὲ λογιστικὸ

γραφεῖο). Ξέρω ἕνα ἀν-

τρόγυνο γεωπόνων. Ἐ-

κεῖνος εἶναι ἄνεργος, ἐ-

κεῖνη δουλεύει σὰν πωλή-

τρια... «πρὸς τὸ παρόν».

Ξέρω παιδιὰ πὺ φύγαν

ἀπὸ τὴν Κύπρο παίρνον-

τας μαζί τους φτερὰ τὰ

ὄνειρα γιὰ τὴν ἐπιστήμη

πὺ ἀγάπησαν καὶ πὺ

θάθελαν νὸ ἐξυπηρετή-

σουν. Τὰ εἶδα νὰ γυρ-

νοῦν πίσω με τὰ ἔτοιμα,

ῶριμα γιὰ νὰ πετάξουν

φτερὰ. Τὰ εἶδα ὕστερα

σὲ τρεῖς μῆνες σ' ἕξη

μῆνες, σὲ δυὸ χρόνια, με

τὰ φτερὰ τους μαδημένα

νὰ προσπαθοῦν νὰ «βο-

λευτοῦν κάπου κι' ὅπου

νάνα».

Καὶ τὸ πρόβλημα εἶ-

ναι ἀκόμα στὴν ἀρχὴ

του. Πρέπει ν' ἀρχίσουμε

νὰ καρδιοκτυποῦμε γιὰ

τὶς χιλιάδες ἐκεῖνες τῶν

παιδιῶν μας πὺ βρίσκον-

ται ἤδη στὰ Πανεπιστήμια

τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ πὺ

θὰ ἀρχίσουν νὰ κατακλύ-

ζουν σὲ λίγο καιρὸ τὶς ἀ-

νύπαρκτες μας σχεδὸν ἀ-

νάγκες. Θὰ πρέπει νὰ ἀ-

νησυχήσουμε καὶ λίγο γιὰ

τὸ δυναμικὸ τοῦ τεχνικοῦ

κι' ἐργατικοῦ προσωπι-

κοῦ, πὺ ὅσο πάει κι' ἐ-

λαττώνεται, νὰ βροῦμε

καὶ ν' ἀναλύσουμε τοὺς

λόγους. Προτοῦ νάνα

στ' ἀλήθεια ἀργά.

Καί, μιὰ καὶ τόφερε ἡ

κουθέντα, τί γίνεται μ'

ἐκεῖνη τὴν ὠραία φράση

πὺ πιπιλοῦμε συνεχῶς

στὶς θεωρητικὲς διαλέ-

ξεις καὶ τὶς συζητήσεις

μας ἀπὸ τηλεοράσεως καὶ

ἀπ' ἄλλου; Τί γίνεται,

λέω με τὸν περίφημο «ἐ-

παγγελματικὸ προσανατο-

λισμὸ»;

ΓΛΑΥΚΗ